

Butlletí del Sindicat de Metges de Catalunya

SETEMBRE DE 1926 : ANY VII - NÚM. 73

Direcció i administració: Consell de Cent, 331, 1.er - BARCELONA

L'eficàcia moral de l'associació

per J. AGUADÉ I MIRÓ

Hi ha una moral corporativa. Primer que tot cal fer avinent que l'home marxa cap a l'associació professional, no solament per a fins materials, sinó també per a fins morals. Direm més categòricament, s'associa gairebé sempre per a fins ètics.

Quan la competència econòmica arriba a un grau màxim, els mitjans que s'empren per a la lluita són cada vegada més innobles i la dignitat professional primer, i la dignitat d'home després, és escarnida. I és per la defensa d'aquesta dignitat professional i humana que els homes de l'ofici que tenen una consciència honrada i repugnen rebaixar-lo en una baixa lluita, cerquen en l'associació el remei.

El primer propòsit de tota associació professional és la dignificació de la professió. Dignificació en els tractes entre els companys, dignificació en els tractes amb la collectivitat social. Els beneficis materials són l'esquer per a atraure's els poc escrupulosos. Quan ells, seduïts, s'encarin amb els altres companys, tindran una responsabilitat i es veuran obligats a actuar d'una fàisó més austera, a imitar, encara que sigui hipòcritament, els homes més dignes esdevinguts models.

Perquè cal remarcar un fet i és que els valors positius socials, que l'alt govern de la societat el tenen sempre els homes austers, els moralment pulcres. Ells donen el to espiritual i tota l'actuació dels altres no tendeix més que a imitar-los. Hi ha una moral corporativa que dicta la moral individual, però ella és dictada pel sentit ètic altament afnat de l'home auster. En veritat, una associació és un acoblament d'individualitats que marxa sota la dictadura espiritual dels més perfectes. Quan aquesta dictadura manca, la collectivitat resta en un període de franca decadència.

Entre els associats es verifica constantment una transfusió espiritual. La raó i el sentiment humà són un producte social, la convivència els aviva i afina. Mentre l'associació és una cosa viva, sempre porta de parella la seva superació i perfeccionament.

I una collectivitat té de propugnar sempre per aquesta superació moral. Els beneficis materials no paguen prou llur mancament, però fins aquests beneficis materials s'augmenten quan un alt sentit ètic ens guia; el triomf del trapella té d'ésser molt ràpid i sorprenent per a tenir èxit; si no va molt amatent, el colpirà la fallida amb la seva tasca inacabada.

La moral mèdica és un problema de companyerisme i d'associació, de solidaritat i de responsabilitat davant de tots. Pot haver-hi repatanis amisantropats que fugin de la nostra vora, però de tots els fugitius hi ha un tant per cent molt gros que porten vergonyes dintre l'ànima i que s'aparten d'una fiscalització massa activa. Un companyerisme fresc, viu, exempt d'encarcaments i de ritualismes carrinclons, és la millor escola de la nostra moral, i la nostra moral és la millor garantia que oferim a la societat. Sols quan el metge sigui un bon company, serà socialment un sacerdot de la Ciència de curar.